

Список літератури

1. Лабскер Л.Г. О критерии Гурвица в играх с природой // БИЗНЕС-ИНФОРМ. — № 2(2). — 2009. — С. 11—14.
2. Тарануха О.М. Критерії прийняття рішень в умовах не визначеності та ризику. — Режим доступу: http://www.nbuv.gov.ua/portal/natural/Vntu/2008_17_1/79.pdf
3. Кравченко Е.А., Запорожан Д.В.. Критерии принятия инвестиционных решений на фондовом рынке — Режим доступу: http://www.nbuv.gov.ua/portal/natural/Popu/2001_2/7-4.html.

УДК 336.027

А. В. Зеленський,

здобувач кафедри фінансів,
ДВНЗ «Київський національний економічний
університет імені Вадима Гетьмана»

СУТНІСТЬ ФІНАНСОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ ЕКОНОМІКИ ДЕРЖАВИ ТА МЕХАНІЗМ ЙОГО ЗДІЙСНЕННЯ

В умовах посткризового відновлення економіки особливої актуальності набуває проблема ефективного використання фінансових ресурсів і забезпечення проведення дієвої фінансової політики. При цьому варто звернути увагу, що успішне вирішення стратегічних завдань фінансової політики реалізується за допомогою фінансового механізму та його складових. Основними структурними підсистемами фінансового механізму виступають фінансове забезпечення та фінансове регулювання. Вони ж відповідно являються і фінансовими методами впливу на економічні процеси в державі.

Під сутністю фінансового регулювання, зазвичай, розуміють певну сукупність важелів фінансового характеру щодо впливу на діяльність суб'єктів господарювання, у тому числі й в аграрному секторі [1]. Таке узагальнене визначення фінансового регулювання пов'язане з тим, що відповідне регулювання розглядається як підсистема фінансового механізму, де створюється цілий набір фінансових інструментів, за допомогою яких і здійснюється вплив, зокрема, на різні сфери діяльності суб'єктів господарювання [2]. При цьому відповідно до різновидів і цілей діяльності окремих суб'єктів господарювання, характеру й розміру впливу можуть застосовуватися різні важелі.

Наприклад, В.Федосов, В.Опарін, С.Льовочкін серед ключових важелів фінансового регулювання економіки виділяють податки, позички та субсидії [2].

На відміну від цього, до основних важелів фінансового регулювання діяльності суб'єктів господарювання І.Г.Сердюк відносить фінансові заходи [3, с. 41].

В англійській мові термін «фінансове регулювання» розглядається як множинна сукупність, яка включає в себе фінансове коригування (financial adjustment), фінансове управління (financial management) і власне фінансове регулювання (financial regulation). Фінансове коригування в основному застосовується при здійсненні міжбюджетних трансфертів від бюджетів вищого порядку бюджетам нижчого порядку. Фінансове управління є частиною фінансового менеджменту. Це, як відомо, значно ширше поняття, ніж фінансове регулювання. Що стосується третього й основного трактування словосполучення, власне, як фінансового регулювання, то тут слід розуміти певний процес нагляду (контролю) за станом і діяльністю фінансових установ й організацій з метою збереження цілісності фінансової системи, а також забезпечення її сталого розвитку.

Відштовхуючись від теоретичного визначення, розглянемо інструменти фінансового регулювання та його форми здійснення, а також покажемо їх взаємозв'язок (рис. 1).

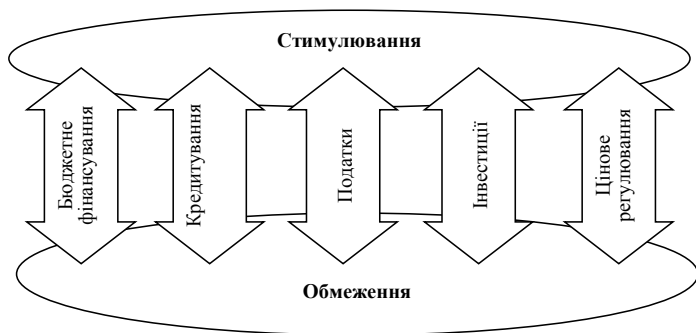

Рис. 1. Механізм здійснення фінансового регулювання економіки держави

Під інструментами (лат. «instrumentum» — знаряддя, за допомогою якого можна здійснити дію) розуміють певні прийоми, що використовуються державою для забезпечення пропорційності в господарстві країни, формування системи соціальних компенсацій (податки, кредитування, цінове регулювання, бюджетне фінансування та інвестиції).

Залежно від стратегії фінансової політики та стану економіки, інструменти фінансового регулювання можуть здійснювати свій вплив у формі обмежень або стимулів. Форма (лат. forma — зовнішнє окреслення, вираження будь-якого змісту) фінансового регулювання — це конкретні засоби впорядкування державою процесів економічного розвитку. Форми фінансового регулювання у вигляді його інструментів формують інструментарій впливу держави на соціально-економічні процеси.

Таким чином, аналіз сучасних трактувань змісту та сутності поняття «фінансове регулювання» дозволив виокремити основні форми (стимулювання, обмеження) та інструменти (податки, кредитування, цінове регулювання, бюджетне фінансування та інвестиції) фінансового регулювання економічних процесів. Також варто зазначити, що у виборі фінансових інструментів і ступені їх впливу має бути закладений стимулюючий характер. Саме в цьому разі фінансове регулювання спроможне відігравати суттєву роль у забезпеченні економічного зростання держави.

Список літератури

1. Большой экономический словарь / под ред. А. Н. Азрилияна. — 2-е изд., доп. и перераб. — М. : Ин-т новой экономики, 1997. — 864 с.
2. Федосов В. Фінансова реструктуризація в Україні: проблеми і напрями / Федосов В., Опарін В., Львовчкін С. — К. : КНЕУ, 2002. — 387 с.
3. Сердюк І. Г. Державне регулювання інноваційної діяльності суб'єктів господарювання / І. Г. Сердюк // Економіка АПК. — 2003. — № 10. — С. 39—45.

УДК 336.6

Ф.А.Зінченко,

асистент кафедри міжнародних фінансів,
ДВНЗ «Київський національний економічний
університет імені Вадима Гетьмана»

ОСОБЛИВОСТІ РОЗВИТКУ ВЕНЧУРНОЇ «ЕКОСИСТЕМИ» В УКРАЇНІ

Перехід національної економіки на інноваційні рейки розвитку неможливий без використання венчурної форми фінансування. Саме венчурний капітал, який за своєю суттю є ризиковим, повинен стати одним із стовпів становлення інноваційного підприємництва.